

[Hagen Hagensen]

Jeg skal ganske kort gøre rede for, hvorfor det konservative folkeparti sammen med venstre har stillet ændringsforslag om, at den del af befodringsudgiften, der skal bæres af skatteyderen, bliver den samme, som den hidtil har været. Forholdet er det, at transportudgiften til og fra det sted, hvor man skal virke, er akkurat den samme, hvad enten man har en lille eller en større indkomst, og i en tid, hvor realindkomsten er særdeles vanskelig at holde, og hvor udgiften til transport er stigende, er der ingen rimelig grund til at hæve den del af befodringsudgiften, som skatteyderne selv skal bære. Det er en urimelig ting, og vi vil da også prøve på at få stemmer nok til, at den ikke gennemføres; vi kan foreløbig notere, at i hvert fald fremskridtspartiet er gået ind for denne rimelige tanke.

Hvad angår spørgsmålet om lønmodtagerfradraget, undrer det mig særdeles meget, at regeringspartiet og andre har kunnet finde på, at man skal beskære retten til lønmodtagerfradrag for dem, der har en lille indkomst. Det er i årenes løb blevet et anerkendt forhold, at de udgifter, der er forbundet med erhvervelse af indkomsten, kan være lige store, hvad enten indkomsten er lille eller større, og det er ejendommeligt at se, at regeringen her vil skærpe vilkårene for dem, der er lærlinge, for dem, der er under uddannelse, for dem, der arbejder på deltid og kun har en beskeden indkomst. Det er dem, man vil lade det gå ud over: de skal bære en større byrde, end de har gjort før. Jeg kan ikke se, at det på nogen måde kan forsvares ud fra en rimelighedsbetragtning. Det er de små, det kommer til at gå ud over, og dem vil vi i hvert fald gerne være med til at værne om, når andre giver op blot for at få større skat ind.

De administrative vanskeligheder, der kan være i denne forbindelse, er for ingenting at regne mod den ekstra byrde, man lægger på den enkelte med den lille indkomst.

Rahbæk Møller (SF):

Dette forslag tager fra nogle og giver til andre – med det ene formål at opnå en administrativ forenkling. Det er der ikke i sig selv noget galt i, men vi er naturligvis nødt til at se på, hvem det er, der bliver ramt. Det gør bl. a. de meget små indkomster; eksem-

pelvis vil folk med en indkomst på 20.000 kr. få en reallønsnedgang på 400–500 kr. Denne gruppe af folk med små indkomster omfatter bl. a. et meget stort antal uddannelsessøgende, der i forvejen har det enormt hårdt, og det er simpelt hen urimeligt at ramme dem på denne måde.

Hvad angår forringelsen af kørselsfradraget, virker det meget forskelligt, men der er i hvert fald i nogle tilfælde tale om, at folk med beskedne indkomster bliver ramt hårdt; det drejer sig specielt om store grupper i provinsen. Det kunne have ladet sig gøre at udforme forslaget sådan, at de administrative forenklinger blev opnået, uden at det fik sociale virkninger.

Vi kan ikke støtte forslaget, som det foreligger, og vi vil endvidere her ved andenbehandlingen støtte de borgerlige partiers ændringsforslag, der jo går ud på at fjerne forringelserne for alle grupper og bevare forbedringerne.

Retsforbundets ændringsforslag, der går ud på en generel forringelse af lønmodtagerfradraget, kan vi ikke støtte.

Flygaard (DR):

Retsforbundet har stillet ændringsforslag om, at man stryger lønmodtagerfradrag A og udelukkende har lønmodtagerfradrag B, men således udformet, at kun de udgifter, der ligger ud over 4.000 kr., kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Men i vort betækningsbidrag har vi samtidig peget på, at hvis vore ændringsforslag skulle blive vedtaget, skal der udarbejdes nogle konsekvensændringsforslag, gående ud på, at det merprovenu, der blev til rådighed ved vedtagelsen af disse ændringsforslag, skulle bruges ligeligt til en forhøjelse af personfradraget og en forlængelse af proportionalsskatetrækket. Dermed mener vi også at have fået en bedre løsning på problemet end det forslag, der er stillet fra borgerlig side om at forhøje fradragsprocenten for lønmodtagerfradrag A.

Når vi har sat grænsen ved de 4.000 kr., er det for yderligere at følge ministerens tankegang op. At forhøje fradraget til 3.200 kr., giver helt klart nogle administrative fordele. Disse fordele vil vi gerne forøge yderligere ved at foreslå en forhøjelse til 4.000 kr.